

ΕΤΟΣ 69ο

21 Μαρτίου 2021

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 12 (3538)

ΠΟΡΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΙΩΝΙΟΤΗΤΑ

Ἡ Ὁρθοδοξία εἶναι μία ἀλληλουχία γεγονότων πίστεως, πού ξεκινοῦν ἀπό τήν Παλαιά Διαθήκη, φτάνουν μέχρι τήν ἐποχή μας καί δέν θά σταματήσουν στόν χρόνο, καθώς ἡ πορεία μας εἶναι πρὸς τήν αἰωνιότητα. Ἡ Ἐκκλησία προβάλλει στήν πνευματική της καθημερινότητα τά πρόσωπα πού ἔζησαν τήν πίστη, καθώς αὐτή δέν εἶναι μία ἀφηρημένη ἰδέα ἢ μία σειρά λογικῶν ἐπιχειρημάτων, ἀλλά βιώθηκε ἀπό τά πρόσωπα πού συνάντησαν τόν Ἀποκεκαλυμμένο Θεό στή δημιουργία, τήν ἱστορία καί τήν προσδοκία τῶν ἐσχάτων. Τά πρόσωπα αὐτά ὅμως δέν εἶναι αὐτόφωτα. Εἶναι ἐνταγμένα ὀργανικά στήν παράδοση, ἡ ὁποία σαρκώνεται στό σῶμα τοῦ Χριστοῦ, στήν Ἐκκλησία μας. Ἐδῶ ὅλοι μαζί τόν Χριστό καταδεικνύουμε καί διά τοῦ Χριστοῦ σωζόμαστε. Καί ὅποιος πιστεύει στόν Χριστό, γνωρίζει τόν Πατέρα καί φωτίζεται ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα, δηλαδή ὁμολογεῖ τόν Τριαδικό Θεό.

Ὁ Θεόπτης καί ὁ λαός του

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ἀπευθυνόμενος στούς συμπατριῶτες του Ἰουδαίους, φέρει ὡς παράδειγμα αὐτῆς τῆς πίστεως τόν θεόπτη Μωσῆ, αὐτόν πού ἔβγαλε τούς Ἰουδαίους ἀπό τή δουλεία τῶν Αἰγυπτίων, τούς ὀδήγησε στό πέρασμα, τό Πάσχα τῆς Ἐρυθρᾶς θάλασσας, τούς ἔδωσε τόν νόμο, τούς ὀδήγησε πρὸς τή γῆ τῆς Ἐπαγγελίας. Ὁ θεόπτης ὅμως δέν νοεῖται ἐκτός τοῦ λαοῦ του. Μάλιστα, ἡ πίστη τόν ἔκανε συμμετοχὸ τῶν κακουχιῶν πού πέρασε ὁ λαός στή δουλεία, στήν ἔρημο, στούς πολέμους, στήν πείνα, στή δίψα. Κοινῶνισε μαζί τους τή χαρά καί τή λύπη. Καί προτίμησε νά πάρει ἐπάνω του τήν ἁμαρτία τῆς συχνῆς ἀπιστίας τοῦ λαοῦ του, παρά νά τόν ἀφήσει νά πληρώσει γι' αὐτήν. Ἔτσι δέν θέλησε νά εἰσέλθει χωρίς τόν λαό στή γῆ τῆς ἐπαγγελίας. Προτίμησε ἀκόμη νά μὴν ἀποκληθεῖ γιός τῆς θυγατέρας τοῦ Φαραῶ, ἡ ὁποία τόν ἔσωσε ἀπό

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Έβρ. ια' 24-26, 32-40)

Μάρτυρες τῆς Πίστεως

Ἀδελφοί, πίστει Μωϋσῆς μέγας γινόμενος ἠρνήσατο λέγεσθαι υἱὸς θυγατρὸς Φαραῶ, μᾶλλον ἐλόμενος συγκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἁμαρτίας ἀπόλασιν, μείζονα πλοῦτον ἠγησάμενος τῶν Αἰγύπτου θησαυρῶν τὸν ὀνειδισμὸν τοῦ Χριστοῦ· ἀπέβλεπε γὰρ εἰς τὴν μισθαποδοσίαν. Καὶ τί ἔτι λέγω; ἐπιλείπει γάρ με διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεὼν, Βαράκ τε καὶ Σαμψὸν καὶ Ἰεφθάε, Δαυῖδ τε καὶ Σαμουὴλ καὶ τῶν προφητῶν, οἱ διὰ πίστεως κατηγονίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραζαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτριῶν· ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμpanίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πείραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιήλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγίοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὀπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρείττον τι προβλεψαμένον, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι.

τό ποτάμι ὅταν ἦταν βρέφος, τὸν μεγάλωσε μέ ὅλα τὰ προνόμια ἐνός πρίγκιπα, τοῦ ἔδωσε τὴν εὐκαιρία νά γίνει ἀξιωματοῦχος στήν Αἴγυπτο, ἀρκεῖ νά ἀπαρνηθῶν τούς συμπατριῶτες του, νά ἀλλάξει ταυτότητα καί νά ζήσει τή ζωή του.

Ἡ πίστη ὡς ἐξοδος καί Πάσχα

Αὐτή εἶναι ἡ πίστη. Μία ἐξοδος ἀπό τίς ὑποσχέσεις ἐνός κόσμου χωρὶς Θεό. Μία ἐπιλογή κακουχίας, ἀγώνα, πνευματικῆς πάλης, ἀλλά καί συμπίρρευσης μέ ἕναν λαό πού πολλές φορές δέν ξέρει τί ζητᾶ. Μέ συνανθρώπους πού λένε ὅτι πιστεύουν, ἀλλά μεμψιμοιροῦν. Πού ἀρνοῦνται τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἀγάπη στόν συνάνθρωπο, χάρη τῶν δικῶν τους ἰδεῶν καὶ ἀντιλήψεων. Κυρίως ὅμως ἡ ἄρνηση τοῦ συσχηματισμοῦ μέ ἕναν πολιτισμό πού τὰ προσφέρει ὅλα -δῶξα, ἡδονή, ἀναγνώριση, μετοχή στήν ἐξουσία-, ἀρκεῖ νά ἀρνηθούμε τὴν ταυτότητά μας: ὅτι κληθήκαμε νά πιστεύουμε, δηλαδή νά ἀγαποῦμε, νά εἴμαστε

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, λόγω τῆς πίστεώς του ὁ Μωυσῆς, «ὅταν μεγάλωσε», ἀρνήθηκε νά λέγεται γιός τῆς θυγατέρας τοῦ Φαραώ, ἀλλά προτίμησε μᾶλλον νά ὑποφέρει μαζί μέ τόν λαό τοῦ Θεοῦ παρά νά ἀπολαμβάνει πρόσκαιρη ἀμαρτωλή ζωή, ἐπειδή θεώρησε τήν ταπεινώση πού προεικόνιζε τήν ταπεινώση τοῦ Χριστοῦ ὡς μεγαλύτερο πλοῦτο ἀπό τούς θησαυρούς τῆς Αἰγύπτου· γιατί ἀπέβλεπε στή (μέλλουσα) ἀναταπόδοση. Καί τί νά μνημονεύσω ἀκόμη; Πραγματικά, δέν δά μοῦ φθάσει ὁ χρόνος ἄν διηγηθῶ περι τοῦ Γεδεών καί τοῦ Βαράκ καί τοῦ Σαμψών καί τοῦ Ἰεφθάε, καί περι τοῦ Δαβίδ καί τοῦ Σαμουήλ καί τῶν (λοιπῶν) προφητῶν, οἱ ὁποῖοι μέ τήν πίστη κατέλυσαν βασιλεία, ἐπέδειξαν δικαιοσύνη, πέτυχαν τήν πραγματοποίηση τῶν ὑποσχέσεων τοῦ Θεοῦ, φίμωσαν τά στόματα λεόντων, ἔσθησαν τή δύναμη τῆς φωτιᾶς, διέφυγαν ἀπό τή σφαγή, θεραπεύθηκαν ἀπό ἀρρώστιες, ἀναδείχθηκαν ἰσχυροί στόν πόλεμο, ἔτρεψαν σέ φυγή τά στρατεύματα ἐχθρῶν· πολλές γυναῖκες πῆραν πίσω τούς νεκρούς τους, πού ἀναστήθηκαν· ἄλλοι βασανίστηκαν μέ τό τύμπανο μέχρι θανάτου, καί δέν δέχθηκαν τήν ἀπελευθέρωση, γιά νά πετύχουν τήν ἀνάσταση σέ καλύτερη ζωή· ἄλλοι δοκίμασαν ἐξευτελισμούς καί μαστιγώσεις, καί ἀκόμη περισσότερα δεσμά καί φυλακίσεις· λιθοβολήθηκαν, πριονίστηκαν, ὑπέστησαν βασανιστήρια, θανατώθηκαν μέ μαχαίρι, περιπλανήθηκαν ντυμένοι μέ δέρματα προβάτων, μέ δέρματα κατσικιῶν, ὑπέστησαν στερήσεις, θλίψεις, κακουχίες, – τέτοιων ἀνθρώπων δέν εἶναι ἄξιος ὁ κόσμος–, περιπλανώμενοι σέ ἐρήμους καί σέ βουνά καί σέ σπήλαια καί στίς τρύπες τῆς γῆς. Καί ὅλοι αὐτοί, μολονότι εἶχαν καλή μαρτυρία γιά τήν πίστη στόν Θεό λόγω τῆς πίστεώς τους, ἐντούτοις δέν πέτυχαν τήν ἐκπλήρωση τῆς ὑποσχέσεως (περι τῆς μέλλουσας ζωῆς), καθόσον ὁ Θεός εἶχε προβλέψει κάτι ἀνώτερο γιά ἐμαῶς, γιά νά μή σωθοῦν, δηλαδή, χωρίς ἐμαῶς.

(Ἀπό τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

ἀληθινοί, νά ἀγωνιζόμαστε ἀσκητικά, νά ζήσουμε μέ ἓνα ἀλλιώτικο μέτρο.

Ἡ πίστη εἶναι ἐξορία ἀπό τό πνεῦμα τοῦ κόσμου καί ταξίδι στήν ἔρημο ἐνός Σινᾶ πού ἔχει λίγες παρηγοριές. Ὁ Μωυσῆς ἔκανε οἰκογένεια, μοιράστηκε ὡς ἄνθρωπος αὐτά πού ἡ φύση μᾶς ὀρίζει, ἠσύχασε γιά λίγο, ἀλλά στή συνέχεια ἀνέλαβε μία ἀποστολή νά ἀφήσει ἔξω ὅ,τι δικό του, ὅπως ἔβγαλε τά παπούτσια του ἐνώπιον τῆς φλεγόμενης βάτου. Νά κρατήσῃ μόνο τόν Θεό στήν καρδιά του, ἀνεξαρτήτως κόστους. Νά κοπιᾶσῃ, νά νικήσῃ κάθε φόβο, κάθε ὀρθολογισμό, ἀλλά καί τή μοναξιά νά εἶναι ὁ μόνος πού γνώριζε τί ὁ Θεός ἤθελε. Ἔτσι κι ἐμεῖς καλούμαστε, χωρίς κατ' ἀνάγκην νά ἀφήσουμε τίς ἀνθρώπινες παρηγοριές, νά

21 Μαρτίου 2021: ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ)

Ανάμνησις τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἱερῶν εἰκόνων (843).

Ἰοσίου Ἰακώβου τοῦ ὁμολογητοῦ. Θῶμα πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως († 610).

Ἦχος: πλ. δ΄ – Ἑωθινόν: Η΄ – Ἀπόστολος: Ἐβρ. ια΄ 24-26, 32-40

– Εὐαγγέλιον: Ἰω. α΄ 44-52.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 28 Μαρτίου, Β΄ Νηστεῶν (Γρηγορίου Παλαμᾶ)

Ἀπόστολος: Ἐβρ. α΄ 10 - β΄ 3 – Εὐαγγέλιον: Μρ. β΄ 1-12.

κρατήσουμε τόν Θεό στήν καρδιά μας, νά νικήσουμε φόβους καί ὀρθολογισμούς, ἀλλά καί τή μοναξιά νά εἶναι ἡ ζωή μας κάποτε χωρίς συμπαρασάτες. Ὁ Θεός ὅμως ἀκούει καί μάς βοηθά νά ζήσουμε τά πάντα ὡς Πάσχα, ὡς πέρασμα στήν ἀληθινή ζωή μαζί του!

Πορεία μέχρι τό τέλος

Ἡ πίστη εἶναι πορεία τελείωσης. Ἀκόμη καί στήν ἡττα τοῦ χρόνου καί τοῦ θανάτου, αὐτός πού πιστεύει, ἀφήνεται στόν Θεό καί τή χάρη του, ὅπως ἔκανε ὁ Μωυσῆς, ἀκόμη κι ἂν ὁ ἀγώνας φαίνεται γιά τόν κόσμο ἀδίκαιωτος. Ἀκόμη κι ἂν ἡ ταφή του γίνεται ἔξω ἀπό τή γῆ τῆς ἐπαγγελίας, ἀκόμη κι ἂν ὁ λόγος του θά λησμονηθεῖ, θά παραποιηθεῖ, ὅπως ὁ μωσαϊκός νόμος ἀπό τούς Ἑβραίους, οἱ ὁποῖοι τόν ἔκαναν τυπολατρία καί διατάξεις γραμματέων, ἡ οὐσία τῆς ζωῆς θά παραμείνει ἀδιάφθορη. Ὁ Χριστός θά δώσει στά πάντα ἕνα νέο περιεχόμενο. Μέ τήν παρουσία του ὅλα θά γίνουν ἀγάπη, ἐλπίδα καί ἀνάσταση.

Ἐορτάζοντας τήν Ὁρθοδοξία, ἄς μὴν λησμονοῦμε ὅτι ἡ πίστη περνᾶ ἀπό τά πρόσωπα καί ἄς γίνει ἡ καθεμιά καί ὁ καθένας μας ἕνας τέτοιος κρίκος, μέλος τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, συνοδοιπόρος στήν πορεία τῆς Βασιλείας. Εἶναι τό νόημα πού ἀλλάζει τή ζωή μας. Ἄς τό παλέψουμε στήν Ἐκκλησία!

π. Θ.Μ.

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Αθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Αθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr